

bejdsgiveren om, at det skal gøres. Hvis derimod kørestolsbrugeren kan sidde hjemme og udføre sit arbejde derfra, jamen så er det en stor gevinst for os alle sammen.

Så er der de ældre. Det er jo ikke længe siden, at man snakkede om, at de ældre ville blive tabt i IT-udviklingen. Spørger man i en organisation som Ældre Sagen, er svaret, at det ikke er tilfældet. Tværtimod er det sådan, at i Ældre Sagen og andre steder, hvor man har kurser – internetkurser, slægtsforskning og den slags for ældre – er kurserne overtegnede og med mange og lange ventelister.

Men der er også nogle mangler, inden de her ting for alvor kan gå op i en højere enhed.

Jeg vil benytte lejligheden til at nævne en gammel travet, nemlig problemerne med udbredelsen af den digitale signatur. Der mener vi altså, at det er regeringens opfattelse at lade institutioner som Told og Skat og kommunerne være de lokomotiver, der kan løbe digitalsignaturen i gang.

Told og Skat efterlyser – det ved jeg fra de afrapporteringer, de har givet – at vi får den digitale signatur, sådan at man ikke kun kan ændre i sin forskudsregistrering, men også kan foretage egentlig selvangivelse via nettet.

Den slags ting kan for alvor være med til, at vi bruger nettet aktivt til en række af de opgaver, som vi i dag bruger papir til.

Så mener vi også, at regeringen skal notere, at den her diskussion ikke kun foregår i Danmark. Alle lande vil gerne have en bid af den her kage. Og dér er der altså nogle forhold, der gør, at vi ikke er konkurrencedygtige, hvis man skal bruge det udtryk, nemlig specielt de danske skatteregler.

Ministeren skriver i redegørelsen på side 28, at der derfor er brug for at stimulere både offentlige og private investeringer i ny teknologi.

Ja, det er rigtigt.

Hvis vi lige gemmer de offentlige investeringer, så skal de private investeringer ikke bare være at lægge penge på bordet, men det skal jo også være, at den lovgivning, vi laver herinde, ikke er en hæmsko. Der må man altså fra regeringens side være lige så progressiv som et fagforbund som HK og sige, at der godt nok er nogle regler, vi engang har vedtaget, men de blev lavet, dengang vi havde industrisamfundet, og de passer ikke til det moderne IT-samfund, og derfor viser vi samme vilje til at få blødt op for nogle af de regler, sådan at virksomhederne kan se et formål i at lave de her investeringer.

For virksomhederne er det nemlig ikke kun et spørgsmål om bundlinje, men også et spørgsmål om den rent praktiske organisering.

Lad mig så til sidst tage spørgsmålet om de offentlige investeringer. Der må vi altså sige, at det jo ikke er noget, der alt sammen er foregået med lige heldig hånd. Der er jo alt for mange penge, der er blevet tabt på gulvet, når vi har haft projekter som VUE-projektet, og når vi har haft projekter som Amanda, der jo stadig væk ikke endeligt er oppe at køre.

Det er efter vores mening en skam, at den slags projekter ikke alene tapper det offentlige for ganske mange hundrede millioner kroner, men derudover simpelt hen er med til at give et dårligt klima omkring de her ting. For for alle de medarbejdere i AF-systemet, Arbejdsmarkedsstyrelsen osv., som har brugt de seneste år på kun at have problemer med IT, er det altså ikke sådan, at de oplever IT-udviklingen som noget positivt. For dem er det faktisk noget, der gør, at de nogle gange ikke engang har lyst til at gå på arbejde, når de skal ned på AF-kontoret og slås med computerne og forklare de sure kunder i butikken, at tingene desværre heller ikke virker i dag.

Derfor er der brug for, at man fra det offentlige side, fra regeringens side, er langt mere påpasselig med, at de projekter, der sættes i gang, bliver succeshistorier, så det for borgerne som skatteydere opleves som succeshistorier; så det for borgerne som brugere opleves som succeshistorier, nemlig at det virker. Men der er så sandelig også brug for, at de medarbejdere, der er i den offentlige sektor, er positive over for det.

For som det jo bliver sagt ved mange lejligheder i øjeblikket, senest med regeringens nye 10-års-plan, så har vi jo et problem i Danmark, nemlig at der bliver slagsmål om arbejdstagerne i de kommende år. Vi mangler folk. Og jeg kunne jo glæde mig over, at nogle af de ting, jeg politisk har kæmpet for, nemlig en mindre offentlig sektor, nu kommer til at ske helt af sig selv, for der er ikke folk til at besætte stillingerne.

Men der er altså nogle funktioner, der skal virke, og noget af det, der kan være med til at få tingene til fortsat at virke, er, at man bruger den moderne IT. Det kræver altså en meget positiv og aktiv medvirken fra de medarbejdere, der er i den offentlige sektor, så de betragter IT som noget, der skal hjælpe dem, altså som en aflastning og ikke en belastning.

Og der er jeg ked af, at de projekter, vi har haft de senere år, har været så dårlige. Så lige